

ха, свещници, които се употребяваха наместо пръчки, и свещници, които се въртеша наместо сопи. И азъ не чухъ освънъ штътня, попръжня, тропотъ, писъци, охкания, пъшкания. Свить въ единъ тронъ и закрилянъ отъ моята възрастъ, азъ гледахъ тая човешка маса да се тласка и бълска, да се муши и бори, да се мачка и разкървавява за единъ храмъ, който онъ часъ се оскверняваше отъ нея. И въ тоя храмъ, и въ това светилище, наместо да се изправя като кадило благочестива молитва, издигаше се къмъ Въчния и Безконечния шумътъ на една нечестива борба, подигната отъ враговетъ на Неговата въчна правда и безконечна милостъ.

Ненадѣйно, азъ усѣтихъ, че една силна ржка ме грабва отъ трона, прѣхвърля ме прѣзъ него, и ме изважда изъ черкова. Единъ приятель на съмейството ни, като ме видѣлъ всрѣдъ битвата, счель за нужно да ме измѣкне изъ нея. Единъ путь въ двора, азъ се намѣрихъ и съ домашнитѣ си и тѣ ме дѣрпаха къмъ улицата. Навалицата бѣ страшна. Жени и дѣца, стари и мирни мѫже, които не бѣха дошли да нападатъ или защищаватъ, бѣгаха отъ тоя молебенъ домъ, който се бѣ прѣобърналъ въ аrena на свирѣпи борби. Въ черкова останаха само борцитѣ.

Отъ нѣкои изъ тѣхъ ние скоро се научихме, че битвата се свѣршила съ пълна побѣда на нашите. Малобройни и безкомандни, гърцитѣ, които бѣха изпратени, за да дадатъ послѣдното сражение за обичната тѣмъ черква, страшно бѣха пострадали отъ безпардонната ревностъ на извѣстни наши юнаци. Нѣкои отъ тѣхъ бѣха ранени, и доста врѣме лежаха. И когато станаха, черковата Св. Богородица не бѣше вече гръцка.

Омировиятъ Ахилесъ, скаранъ съ Агамемнона, се оттеглилъ подъ шатрата си и не искалъ да знае за нищо. Тая ахилесова политика се бѣ поревнала и на нашите пловдивски гърци първенци. Ядосани на Патриаршията, а може би и на самитѣ свои борци, тѣ си дадоха дума да не стѫпятъ въ черковата Св. Богородица прѣзъ коледнитѣ празници. Тѣ се оттеглиха подъ шатритѣ си и оставиха българитѣ безконтролни господари на спорната черкова. По тоя начинъ тѣ избavиха наистина черковата Св. Димитъръ, но за всѣкога жертвуваха Св. Богородица. И Порта и Патриаршия намѣриха по-практично и по-безопасно да се даде една цѣла черкова на